

REGLUR

um einfaldari tollmeðferð á vörum.

1. gr.

Til að flýta fyrir tollafgreiðslu á innfluttum vörum er tollstjórum heimilt samkvæmt reglum þessum að taka upp einfaldari tollmeðferð og heimila greiðslu aðflutningsgjalda þegar við móttöku tollskjala en láta endurskoðun þeirra fara fram eftir á.

2. gr.

Innflytjendur sem óska eftir einfaldari tollmeðferð skulu uppfylla eftirtalin skilyrði:

- a) Innflytjandi stundi atvinnurekstur og hafi til þess tilskilin leyfi, svo sem verslunarleyfi, sbr. lög nr. 41/1968, eða iðnaðarleyfi, sbr. lög nr. 42/1978.
- b) Innflytjandi hafi tilkynnt Hagstofu Íslands um atvinnustarfsemi sína og hafi verið færður á fyrirtækjaskrá, sbr. lög nr. 62/1969.
- c) Innflytjandi hafi tilkynnt skattstjóra um starfsemi sína, enda sé hann ekki sérstaklega undanþeginn söluskattsskyldu, sbr. lög nr. 10/1960.
- d) Innflytjandi hafi flutt inn vörur á næstliðnu 12 mánaða tímabili fyrir 16 mkr. að tollverði eða tollafgreiðslur verið minnst 200 að tölu á sama tíma. Viðmiðunartölur þessar skulu lækka um helming frá og með 1. janúar 1985.
- e) Innflytjandi hafi að mati tollstjóra sýnt fram á við gerð og frágang aðflutningsskjala að hann hafi til að bera fullnægjandi þekkingu á þeim lögum og reglum sem gilda um tollmeðferð innfluttra vara.

3. gr.

Innflytjandi sem um ræðir í 2. gr. skal sækja skriflega á þar til gerðu eyðublaði um einfaldari tollmeðferð til tollstjóra þar sem lögheimili hans er samkvæmt fyrirtækjaskrá. Í umsókn skal tilgreina eftirfarandi:

- a) Nafn, aðsetur og starfsnúmer. Starfsnúmer innflytjanda skal vera nafnnúmer hans eða auðkennisnúmer í fyrirtækjaskrá, sbr. b-lið 2. gr.
- b) Númer söluskattsskírteinis og vörusvið þess.
- c) Innflutningsverðmæti á síðastliðnum 12 mánuðum og fjölda tollafgreiðslna á sama tíma.
- d) Hverjir hafi umboð til þess að undirrita aðflutningsskýrslur fyrir hönd innflytjanda, riti hann ekki sjálfur undir þær, svo og rithandarsýnishorn.
- e) Aðrar þær upplýsingar sem eyðublaðið gefur tilefni til. Innflytjandi skal þegar tilkynna tollstjóra allar breytingar sem verða á upplýsingum samkvæmt framanrituðu.

4. gr.

Innflytjandi skal einungis óska eftir einfaldari tollmeðferð á þeim vörum sem hann er viss um að séu rétt tollflokkaðar og rétt verðlagðar. Ennfremur sé hann viss um að öll tilskilin innflutningsleyfi og vottorð séu til staðar. Á meðfylgjandi vörureikningi séu tilgreind nöfn vörutegunda og má ekki nota verð- eða vörulistanúmer í stað vörutegundaheita.

5. gr.

Innflytjandi skal gefa til kynna í aðflutningsskýrslu að óskað sé eftir einfaldari tollmeðferð.

6. gr.

Komi í ljós við móttöku tollskjala að aðflutningsskýrsla eða einstakir liðir hennar eða fylgiskjöl eru ófullnægjandi, óglögg eða tortryggileg, eigi skráð á lögmæltan hátt eða ófullnægjandi undirrituð eða frekari skýringa er talin þörf á einhverju atriði getur viðkomandi vörusending ekki hlotið einfaldari tollmeðferð.

Komi slíkir annmarkar í ljós við vöruskoðun skal tollafgreiðsla þegar stöðvuð og ekki heimiluð fyrr en úr hefur verið bætt.

Komi nefndir annmarkar í ljós við endurskoðun tollskjala skal skora skriflega á innflytjanda og bæta úr því innan ákveðins tíma og láta skriflega í té skýringar og þau gögn sem tollfyrirvald telur þörf á að fá. Ef eigi er bætt úr nefndum annmörkum á fullnægjandi hátt skal tollfyrirvald áætla tollverð vöru og aðflutningsgjöld samkvæmt meginreglum tollskrárlaga.

7. gr.

Komi í ljós við endurskoðun tollskjala eftir á að aðflutningsgjöld hafi verið ofgreidd, og öll skjöl og fullnægjandi upplýsingar liggja fyrir til að hægt sé að koma við leiðréttingu, skal tollstjóri þegar leiðréttu útreikning gjalda og endurgreiða ofgreidda fjárhæð, en skýra skal innflytjanda skriflega frá ástæðum leiðréttingarinnar.

Séu aðflutningsgjöld hins vegar vangreidd skal tilkynna það innflytjanda skriflega og tilgreina jafnframt ástæður. Gera skal kröfu um að vangreidd gjöld skuli greidd innan 15 daga frá dagsetningu kröfu. Séu gjöld ekki greidd innan frestsins skulu dráttarvextir innheimtir frá tollafgreiðsludegi. Dráttarvextir skulu vera hinir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961 um Seðlabanka Íslands, með síðari breytingum, og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma.

8. gr.

Heimild til einfaldari tollmeðferðar skal gilda við tollafgreiðslu í hvaða tollumdæmi sem er.

9. gr.

Tollstjórinn í Reykjavík ákveður gerð eyðublaðs, sbr. 3. gr., og nánara fyrirkomulag einfaldari tollmeðferðar við önnur tollstjóraembætti.

Tollstjórar utan Reykjavíkur skulu tilkynna tollstjóranum í Reykjavík um þá innflytjendur sem þeir veita heimild skv. 3. gr. og skal fylgja afrit af umsókn innflytjanda. Jafnframt skulu þeir tilkynna tollstjóranum í Reykjavík um breytingar á upplýsingum, sbr. 2. mgr. 3. gr., svo og ákvörðun um sviptingu leyfis skv. 10. gr.

10. gr.

Tollstjóri getur að undangenginni aðvörun felld niður heimild til einfaldari tollmeðferðar, tímabundið eða að fullu séu sakir miklar, ef innflytjandi

- a) uppfyllir ekki lengur skilyrði þau sem um ræðir í 2. gr.,
- b) sinnir ekki áskorun um greiðslu gjalda skv. 7. gr.,
- c) afhendir ítrekað ófullnægjandi tollskjöl, sbr. m. a. 6. gr., eða
- d) hefur af öðrum ástæðum að mati tollstjóra fyrirgert rétti sínum til einfaldari tollmeðferðar á vörum.

Ákvörðun tollstjóra samkvæmt þessari grein skal vera rökstudd skriflega og er fullnaðarákvörðun.

11. gr.

Reglur þessar eru settar skv. 3. mgr. 2. gr. og 78. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit og 40. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl., með síðari breytingum, til að öðlast þegar gildi, en einfaldari tollmeðferð skal koma til framkvæmda 1. október 1984.

Fjármálaráðuneytið, 15. ágúst 1984.

Albert Guðmundsson.

Ingólfur Friðjónsson.